

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3
The 3rd STOU Graduate Research Conference

การจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชนตำบลคูกาสิงห์ อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด

Agro-Tourism Management by Community in Ku KaSing Sub District ,
Kasetwisai District,Roi-Et Province

พัชรินทร์ พิษนอก (Patcharin Peuchnog)* สัจจา บรรจงศิริ (Sujja Bunjongsiri)**

บำเพ็ญ เขียวหวาน (Bumpen Keowan)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1)ข้อมูลพื้นฐานและสภาพทั่วไปของคณะกรรมการชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลคูกาสิงห์ 2) การจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชน 3) ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชน วิธีการดำเนินการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์ เครื่องมือคือแบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 ชุด คือชุดที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานและสภาพทั่วไปของคณะกรรมการชมรม โดยศึกษาจากประชากรที่เป็นคณะกรรมการทั้งหมด ชุดที่ 2 เป็นการสอบถามความคิดเห็นนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชน ใช้วิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธี Taro Yamane จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 1,500 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % กลุ่มตัวอย่างที่ได้จำนวน 361 คน สุ่มตัวอย่างแบบพบโดยบังเอิญ ข้อมูลเชิงปริมาณวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และร้อยละ ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การเปรียบเทียบ การศึกษาความเป็นเหตุและผล การอธิบายให้ความหมาย การจัดหมวดหมู่ข้อมูล

ผลการวิจัย พบว่า 1)การจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรตำบลคูกาสิงห์ ประกอบด้วยคณะกรรมการทั้งหมด 26 คน ประธาน 1 คน รองประธาน 1 คน คณะกรรมการชมรมฯ 23 คน เลขานุการ 1 คน ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 46-55 ปี การศึกษาปริญญาตรี อาชีพรับราชการ การทำการเกษตรเป็นการทำเกษตรแบบอินทรีย์ และแหล่งน้ำที่ใช้ในการทำเกษตรมาจากน้ำฝน 2) การจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชน พบว่า การบริหารกลุ่มมีการกำหนดเป้าหมาย มีการวางแผน การกำหนดบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ การจัดการการท่องเที่ยวไม่มีผลทำให้ทรัพยากรในชุมชนลดลง ทำให้เกิดความสามัคคีในชุมชน กิจกรรมการท่องเที่ยวในชุมชนถูกกำหนดแบ่งเป็น 6 ฐานการเรียนรู้ได้แก่ เกษตรทฤษฎีใหม่ วรรณกรรมพื้นบ้าน การคัดลอกกระดาษพื้นบ้าน โบราณสถาน พิพิธภัณฑ์ชุมชน กลุ่มผ้าไหมแม่บ้าน 3) ปัญหาในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชน พบปัญหาในด้านคณะกรรมการ ได้แก่อายุ อาชีพ การศึกษา ความร่วมมือของคนในชุมชน ปัญหาการประสานงาน ได้แก่ การประสานงานดูแลนักท่องเที่ยว การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่กับเจ้าหน้าที่ การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่กับนักท่องเที่ยว ปัญหาด้านการบริการ ได้แก่ บ้านพัก (โฮมสเตย์) เจ้าหน้าที่ การจัดกิจกรรม และรายได้ ส่วนแนวทางการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชน ได้แก่ การตั้งคณะกรรมการและเกณฑ์เพื่อประเมินบ้านพัก ด้านความปลอดภัยมีการจัดเวรยามรักษาความปลอดภัย การสื่อสารกับเจ้าหน้าที่เมื่อมีเหตุฉุกเฉิน การแนะนำทั้งข้อห้ามและข้อควรปฏิบัติด้านความปลอดภัย ด้านการจัดการ ข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวหรือฐานการเรียนรู้ในการท่องเที่ยวในชุมชนนั้น รายละเอียดค่าธรรมเนียมและบริการต่างๆ การจัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์นำเที่ยว การพัฒนาด้านมูลค่าเพิ่ม จำนวนร้านขายของที่ระลึกและสร้างแหล่งจำหน่ายสินค้าของชุมชน การผลิตสินค้าโดยชุมชนที่หลากหลายมาจากเอกลักษณ์วัฒนธรรมของชุมชน

คำสำคัญ การจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

*นักศึกษาลัทธิสุตรปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช patcharinpeuchnog@gmail.com

**รองศาสตราจารย์ประจำ สาขาวิชาสาขาส่งเสริมการเกษตรศาสตร์และสหกรณ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

agasbusuj@stou.ac.th

***รองศาสตราจารย์ประจำ สาขาวิชาสาขาส่งเสริมการเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3
The 3rd STOU Graduate Research Conference

Abstract.

This research aimed to study the 1). Basics and general State of The council, ku ka Sing Sub District Promote tourism association. 2). Agro-Tourism Management by Community in Ku Ka Sing Sub District 3). Problems and development agro-tourism management by Community. The research resource, quantifiable and qualitative research, an interview and that is tools structured interview, Is divided into 2 reviews sets, differential is 1). Basics and general State of the council association, by studying the population was committees Tranche. 2) Interrogatory by comments of tourists agro-tourism management by community. The sample group method by Taro Yamane. of tourists number 1,500 total people, the confidence level at 95%, the number of samples of 361 people, The sampling was found by random, The quantitative data analyzed by descriptive statistics. The analysis of the average and the percentage.

The research results that 1) Agro-tourism management by community in Ku Ka Sing sub district, the council include of all 26 people, 1 chairman, secondary president 1, the council all 23 people and secretarial of 1. The most age between 46-55 years. Undergraduate education, Profession government, The agriculture by farming organic and Source of water used to agriculture by from the rainwater. 2) Agro-tourism management by community. The administration group of is targeted, Planning, The roles and responsibilities of authorities. Tourism of management resources by community have resulted in lower. Cause of harmony in the community. Tourist activities by community in Ku Ka Sing sub district, is divided into 6 base of the learning. New theory agriculture. Folk literature. Indigenous historic paper cutting, community of museum, silk housekeeper of groups. 3). Problems and development agro-tourism management by community, Report problem with in the committee, as Age, Profession, Level of education, Cooperation of the community. The coordinate of the problems, as The tourist by coordinat. The coordination officers between officials. Coordination the tourists between officials. The problem are available as homes (home stay), official, the activities and revenue. Approach to the development of agro-tourism by community as the standing committee and criteria for evaluation. The management of security safety treatment. The staff to communicate on an emergency. The introducing for prohibitions and regulation of security. The management places to visit info. The learning of base community by travelling. Mandatory fees details and services. the tour guides for training. The development of value added. Amount of shops souvenirs and the distributor of community by products. The community by production diversity of cultural.

Keywords : Agro-Tourism Management

*นักศึกษาลัทธิสุตรปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช patcharinpeuchnog@gmail.com

**รองศาสตราจารย์ประจำ สาขาวิชาสาขาส่งเสริมการเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

agasbusuj@stou.ac.th

***รองศาสตราจารย์ประจำ สาขาวิชาสาขาส่งเสริมการเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

บทนำ

ชุมชนบ้านกู่กาสิงห์ ตำบลกู่กาสิงห์ อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ประกอบไปด้วย 13 หมู่บ้าน โดยอยู่ในเขตเทศบาล 5 หมู่บ้าน และเขต อบต. อีก 8 หมู่บ้าน จำนวนประชากร 1,218 คน ชาวบ้านกู่กาสิงห์ เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ไทยลาว จึงมีแบบแผนทางประเพณี ฮีต 12 คลอง 14 ประเพณีที่เด่นๆ คือ บุญผะเหวด เข้าพรรษา ออกพรรษา การทำบุญกฐิน ลอยกระทง ส่วนบุญประเพณีที่ยิ่งใหญ่ประจำปี ได้แก่ งานสงฆ์บูชาเทพ ซึ่งจะจัดขึ้นวันที่ 13 เมษายนของทุกปี และในเดือนธันวาคม บริเวณโบราณสถานกู่กาสิงห์มีการแสดง แสง สี เสียง เรียกว่า "กินข้าวทุ่งนุ่นผ้าไหม เพราะชาวบ้านในกู่กาสิงห์ ทำการเกษตรเป็นอาชีพหลัก ปลูกข้าวหอมมะลิ และ มีการทอผ้าไหม โบราณสถานกู่กาสิงห์ และกู่โพนวิญ ที่มีชื่อเสียงและใช้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนชื่อ ตำบลกู่กาสิงห์ ได้ตั้งขึ้นเพื่อเป็นมรดกนามโดยยึดเอาตามหลักฐานที่พบในขณะที่ตั้งถิ่นฐาน คำว่า กู่ มาจากคำที่ชาวบ้านทั่วไป ใช้เรียกโบราณสถานที่เป็นปราสาทหินที่สร้างในสมัยขอม มีลักษณะเป็นสถูปหรือเจดีย์

ด้วยความงดงามทั้งศิลปวัตถุ โบราณสถาน จารึกประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของผู้คน จึงทำให้ชุมชนมีการนำทรัพยากรต่างๆ ในชุมชนมาบริหารจัดการให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้ให้เกิดแก่คนในชุมชน เป็นการนำทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลกู่กาสิงห์เป็นแกนนำในการบริหาร และดำเนินงานจัดการท่องเที่ยวของชุมชนและมีเครือข่ายต่างๆ เข้าร่วมในชมรมซึ่งจัดตั้งขึ้นในรูปแบบศูนย์การเรียนรู้และได้ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ทั้งการเยี่ยมชม การเรียนรู้จากศูนย์การเรียนรู้ รวมทั้งมีการจัดที่พักแบบโฮมสเตย์

จากการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลกู่กาสิงห์ที่ผ่านมา พบว่า มีปัญหาในการบริหารจัดการท่องเที่ยวในหลายด้าน เช่น ปัญหาการบริหาร ปัญหาเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ ปัญหาบ้านพักโฮมสเตย์ ปัญหาที่เกิดจากนักท่องเที่ยว เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่า มีปัญหาอะไรในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลกู่กาสิงห์และมีแนวทางอย่างไรในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยชุมชนตำบลกู่กาสิงห์ เพื่อให้การจัดการท่องเที่ยวในชุมชนตำบลกู่กาสิงห์มีความยั่งยืน และสามารถเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับชุมชนอื่นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา

- 1.) ข้อมูลพื้นฐานและสภาพทั่วไปของคณะกรรมการชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลกู่กาสิงห์ อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด
- 2.) การจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลกู่กาสิงห์
- 3.) ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยชุมชนตำบลกู่กาสิงห์

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ และวิธีการการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างมี 2 กลุ่มคือ 1.ประชากรที่เป็นคณะกรรมการชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลกู่กาสิงห์จำนวน 26 คน และประชากรที่เป็นนักท่องเที่ยว จำนวน 1,500 คน ใช้วิธีการของ Taro Yamane ใน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % คือ จำนวน 361 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ ซึ่งมีจำนวน 2 ชุด ชุดที่ 1 สำหรับประชากรที่เป็นคณะกรรมการชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลกาสิ่งจำนวน 26 คน เก็บข้อมูลจากจำนวน ประชากรทั้งหมด ซึ่งแบ่งออก 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามข้อมูลพื้นฐานและลักษณะทั่วไปของเจ้าหน้าที่ชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลกาสิ่ง ตอนที่ 2 บัญชีที่มีอิทธิพลต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้แก่ การจัดการการ-ท่องเที่ยวเชิงเกษตร การจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม การจัดการการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ของชุมชนกับนักท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชนและการจัดการด้านการตลาด แบบสอบถามชุดที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อความเหมาะสมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลกาสิ่ง ประชากรที่เป็นนักท่องเที่ยว จำนวน 1,500 คน ใช้วิธีการของ Taro Yamane ในคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % คือ จำนวน 361 คน ซึ่งมีประเด็นในด้านต่างๆ 7 ประเด็น ดังนี้ ด้านที่พัก ด้านอาหารและโภชนาการ ด้านความปลอดภัย ด้านการจัดการ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสภาพแวดล้อม ด้านมูลค่าเพิ่ม

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการติดต่อขอข้อมูลและเอกสารต่างๆ พร้อมทั้งขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลกาสิ่ง ในการติดต่อขอสัมภาษณ์และดำเนินการเก็บข้อมูลดังนี้

- การสังเกตแบบมีส่วนร่วม โดยผู้วิจัยได้เดินทางเข้าไปในชุมชนเพื่อทำการเก็บข้อมูลและสังเกตสิ่งต่างๆในพื้นที่ โดยผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชนตำบลกาสิ่งที่มีการแบ่งฐานการเรียนรู้เป็น 6 ฐาน

- การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์การเรียนรู้แต่ละฐาน ใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีการจัดเตรียมคำถามล่วงหน้าในประเด็นที่สงสัยเพื่อใช้ในการสัมภาษณ์ระหว่างการดูกิจกรรมฐานเรียนรู้ทั้ง 6 ฐาน

- สัมภาษณ์คณะกรรมการชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลกาสิ่งเกี่ยวกับฐานการเรียนรู้ทั้ง 6 ฐานตามแบบสัมภาษณ์ที่กำหนดและเพิ่มเติมในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับฐานการเรียนรู้ทั้ง 6 ฐาน

- เมื่อดำเนินการเก็บข้อมูลได้ครบถ้วนแล้วนำข้อมูลที่ได้อามาทั้งหมด มาตรวจสอบ จัดหมวดหมู่ วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล

การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ผล เพื่อสรุปผล โดยข้อมูลเชิงปริมาณเป็นการหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ในส่วนของข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การเปรียบเทียบ การศึกษาความเป็นเหตุเป็นผล การอธิบายผลการหาความหมาย และการจัดหมวดหมู่ข้อมูล

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลพื้นฐานและสภาพทั่วไปของเจ้าหน้าที่ชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลกาสิ่ง จากการสัมภาษณ์ พบว่า คณะกรรมการชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลกาสิ่ง ประกอบไปด้วยสมาชิกทั้งหมดจำนวน 26 คน ซึ่งจำแนกออกเป็น ประธาน 1 คน รองประธาน 1 คน คณะกรรมการชมรมฯ 23 คน เลขานุการ 1 คน มีอายุอยู่ระหว่าง 46-55 ปี การศึกษาส่วนใหญ่จบในระดับปริญญาตรี และมีอาชีพรับราชการ ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 1 และ ตารางที่ 2

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3
The 3rd STOU Graduate Research Conference

ตารางที่ 1. ข้อมูลจำนวนและตำแหน่งของคณะกรรมการชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลกู่กาสิงห์

ตำแหน่ง	จำนวน
ประธานกรรมการ	1
รองประธาน	1
คณะกรรมการ	23
เลขานุการ	1

N=26

ตารางที่ 2. ข้อมูลพื้นฐานคณะกรรมการชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลกู่กาสิงห์

ข้อมูลพื้นฐานของคณะกรรมการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	17	65.38
หญิง	9	34.62
2. อายุ		
26-35	7	26.92
36-45	5	19.23
46-55	12	46.15
56-65	2	7.7
3. การศึกษา		
ประถมศึกษา	6	23.07
มัธยมศึกษา	7	26.92
ปริญญาตรี	10	38.46
ปริญญาโท	2	7.69
ปริญญาเอก	1	3.86
4. อาชีพ		
รับราชการ	18	69.23
เกษตรกร	8	30.77

N=26

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

2. การจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชนตำบลคูกาสิงห์ จากการตอบแบบสอบถามของคณะกรรมการชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลคูกาสิงห์ พบว่า มีการดำเนินงานในการจัดการ ดังนี้

2.1) การบริหารจัดการกลุ่มการท่องเที่ยว โดยมีการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงาน การวางแผนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน การกำหนดบทบาทและหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ การมีส่วนร่วมในชุมชน การแสดงความคิดเห็นในการจัดการการท่องเที่ยว และมีการติดตามการประเมินผล

2.2) การจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยมีการจัดทำ กฎ ข้อระเบียบ ในการดำเนินกิจกรรม การท่องเที่ยว การวางแผนเหมาะสมกับสภาพชุมชนและส่วนช่วยในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมและประเพณีในท้องถิ่นเป็นส่วนช่วยในดำเนินการท่องเที่ยวตำบลคูกาสิงห์

2.3) การจัดการการเรียนรู้ของชุมชนและนักท่องเที่ยว โดยชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลคูกาสิงห์ได้มีการจัดกิจกรรมไว้สำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เข้าใจประเพณี วัฒนธรรม ตลอดจนวิถี และการดำเนินชีวิตของคนชุมชน โดยให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ของกลุ่ม มีการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆเพื่อที่จะหาแนวทางการท่องเที่ยวภายในชุมชนตำบลคูกาสิงห์

2.4) การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว โดยมีการรวมกลุ่มของปราชญ์ชาวบ้านเพื่อให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวพร้อมทั้งมีส่วนในการแสดงความคิดเห็นในการวางแผน และประเด็นต่างๆที่จะให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว

2.5) การจัดการด้านการตลาด โดยมีการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชนตำบลคูกาสิงห์ ได้มีการวางแผนการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ ในหลายช่องทาง ได้แก่ วิทยุ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น

3. ปัญหาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชนตำบลคูกาสิงห์ จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการฯ พบว่า มีปัญหาด้านคณะกรรมการ ได้แก่ อายุ อาชีพ การศึกษาที่แตกต่างกัน ความร่วมมือของคนในชุมชนยังมีจำนวนน้อย ปัญหาการประสานงาน ได้แก่ ขาดการประสานงานในการดูแลนักท่องเที่ยว ปัญหาการสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่กับเจ้าหน้าที่ ปัญหาระหว่างเจ้าหน้าที่กับนักท่องเที่ยว ปัญหาด้านการบริการ ได้แก่ ปัญหาด้านที่พัก(โฮมสเตย์) ปัญหาเจ้าหน้าที่ ปัญหาการจัดกิจกรรม และรายได้ไม่แน่นอน

4. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อความเหมาะสมของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชนตำบลคูกาสิงห์จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยว พบว่า

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด ได้แก่ อรรถาศัยของเจ้าของบ้าน วัตถุดิบที่นำมาปรุงอาหารมาก ท้องถิ่น น้ำดื่มสะอาดที่ถูกลักษณะ

ระดับความพึงพอใจมาก ได้แก่ โครงสร้างของบ้านและที่พักสว่างมีเพียงพอต่อความต้องการ ห้องน้ำห้องส้วมสะอาด ที่นอนสะอาดถูกลักษณะการปรุงอาหารถูกลักษณะ ภาชนะที่ใส่อาหารมีความสะอาดปลอดภัย ระบบการจองและการลงทะเบียนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่

ระดับความพึงพอใจปานกลาง ได้แก่ อากาศถ่ายเทสะดวกไม่เหม็นอับ การจัดการเวรยามรักษาความปลอดภัย การสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ที่มีความเหมาะสมระดับความพึงพอใจมาก ได้แก่ โครงสร้างของบ้านและที่พักสว่างมีเพียงพอต่อความต้องการ ห้องน้ำห้องส้วมสะอาด ที่นอนสะอาดถูกลักษณะการปรุงอาหารถูกลักษณะ ภาชนะที่ใส่อาหารมีความสะอาดปลอดภัย ระบบการจองและการลงทะเบียนการมีส่วนร่วม

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3
The 3rd STOU Graduate Research Conference

ของคนในชุมชน มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีเมื่อมีเหตุฉุกเฉินเอกสารข้อเสนอแนะนำตกเดือนด้านความปลอดภัย
 ข้อกำหนดสำหรับนักท่องเที่ยวรายละเอียดค่าธรรมเนียมและบริการต่างๆ มีผู้นำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์เพียงพอกับ
 นักท่องเที่ยวกิจกรรมที่อนุรักษ์ทรัพยากรเกษตร

ระดับความพึงพอใจน้อย ได้แก่ ความพร้อมในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น กิจกรรมการ
 ท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวเลือกจำนวนร้านขายของที่ระลึก การผลิตสินค้าโดยชุมชนที่หลากหลาย สินค้าที่ผลิตมี
 ความคิดที่สร้างสรรค์การเผยแพร่วัฒนธรรมในตัวสินค้า ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อความเหมาะสมของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชน
 ตำบลคู์กาสิงห์

N=361

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย (%)	ความหมาย
ด้านที่พัก		
1. โครงสร้างของบ้านและที่พักมีความเหมาะสม	3.66	มาก
2. อากาศถ่ายเทสะดวกไม่เหม็นอับ	3.38	ปานกลาง
3. แสงสว่างเพียงพอต่อความต้องการ	3.49	มาก
4. ห้องน้ำห้องส้วมสะอาด	3.73	มาก
5. ทัศนียภาพของเจ้าของบ้าน	4.74	มากที่สุด
6. พื้นนอนสะอาดถูกสุขลักษณะ	3.56	มาก
ด้านอาหารและโภชนาการ		
1. การปรุงอาหารถูกสุขลักษณะ	3.88	มาก
2. ภาชนะที่ใช้ใส่อาหารสะอาดปลอดภัย	3.88	มาก
3. สภาพครัวและอุปกรณ์ที่ใช้ปรุงอาหารถูกสุขลักษณะ	3.54	มาก
4. วัตถุดิบที่ปรุงอาหารนำมาจากท้องถิ่น	4.41	มากที่สุด
5. น้ำดื่มสะอาดถูกสุขลักษณะ	4.68	มากที่สุด
ด้านความปลอดภัย		
1. การจัดเวรยามรักษาความปลอดภัย	2.89	ปานกลาง
2. การสื่อสารกับเจ้าหน้าที่เมื่อมีเหตุฉุกเฉิน	2.69	ปานกลาง
3. ความพร้อมในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น	1.86	น้อย
4. เอกสารข้อเสนอแนะนำตกเดือนด้านความปลอดภัย	2.82	ปานกลาง
ด้านการจัดการ		
1. ข้อกำหนดสำหรับนักท่องเที่ยว	2.81	ปานกลาง
2. ระบบการจองและการลงทะเบียน	3.77	มาก
3. รายละเอียดค่าธรรมเนียมและบริการต่างๆ	3.12	ปานกลาง
4. มีกิจกรรมการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวเลือก	2.59	น้อย

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3
The 3rd STOU Graduate Research Conference

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย (%)	ความหมาย
5. มีผู้นำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์เพียงพอแก่นักท่องเที่ยว	2.82	ปานกลาง
6. การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน	3.95	มาก
ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว		
1. มีกิจกรรมท่องเที่ยวที่หลากหลาย	3.49	มาก
2. มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างนักท่องเที่ยวกับชุมชน	3.55	มาก
3. กิจกรรมต้อนรับตามประเพณีท้องถิ่น	3.82	มาก
4. กิจกรรมที่อนุรักษ์ทรัพยากรเกษตร	3.04	ปานกลาง
ด้านสภาพแวดล้อม		
1. มีแหล่งท่องเที่ยวที่สมบูรณ์	3.30	มาก
2. การดูแลแหล่งท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ	3.20	มาก
3. การคงสภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	3.33	มาก
ด้านมูลค่าเพิ่ม		
1. จำนวนร้านขายของที่ระลึก	2.12	น้อย
2. การผลิตสินค้าโดยชุมชนความหลากหลาย	2.25	น้อย
3. สินค้าที่ผลิตมีความคิดสร้างสรรค์	1.91	น้อย
4. การเผยแพร่วัฒนธรรมชุมชนในตัวสินค้า	2.29	น้อย

5. แนวทางการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยชุมชนตำบลกู่กาสิงห์ จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวเห็นว่าแนวทางการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยชุมชนตำบลกู่กาสิงห์ มีดังนี้

1) ด้านที่พัก ในเรื่องอากาศถ่ายเทไม่สะดวกและเหม็นอับ ต้องมีการตั้งคณะกรรมการและเกณฑ์การให้ประเมินบ้านพัก(โฮมสเตย์) เพื่อให้ทุกหลังมีมาตรฐานเดียวกัน ถ้าหลังไหนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินเจ้าหน้าที่ควรให้คำแนะนำเพื่อใช้ในการปรับปรุงต่อไป

2) ด้านความปลอดภัย การจัดการเวรยามรักษาความปลอดภัยเพื่อเป็นการเพิ่มความปลอดภัยให้กับผู้ที่เข้ามาพักใน(โฮมสเตย์) เพราะที่ผ่านมาไม่มีการจัดตั้งอย่างเป็นทางการ การสื่อสารกับเจ้าหน้าที่เมื่อมีเหตุฉุกเฉินเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักท่องเที่ยว ควรมีการแนะนำหรืออธิบายขั้นตอนและวิธีการให้ละเอียดเมื่อมีเหตุฉุกเฉินพร้อมกับติดเบอร์โทรศัพท์ไว้อย่างชัดเจนเพื่ออำนวยความสะดวกการมองเห็นเอกสารข้อแนะนำฉุกเฉินด้านความปลอดภัย เพื่อให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติตัวให้ถูกต้อง เหมาะสม และปลอดภัยในการท่องเที่ยวในชุมชนตำบลกู่กาสิงห์

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

3) ด้านการจัดการ ควรมีการคิดป้ายบอกข้อห้ามและข้อปฏิบัติสำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อเป็นการป้องกันการกระทำที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ควรจัดทำรายละเอียดในเรื่องค่าใช้จ่ายในเรื่องที่พัก ค่าอาหาร ค่ายานพาหนะ เจ้าหน้าที่นำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์ที่ไม่เพียงพอกับจำนวนนักท่องเที่ยวควรมีการจัดฝึกอบรมให้กับ นักเรียน นักศึกษา และผู้ที่สนใจในชุมชน

4) การพัฒนาฐานมูลค่าเพิ่ม คณะกรรมการและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรเข้ามามีส่วนร่วมและสร้างแหล่งจัดจำหน่ายสินค้าของชุมชน การผลิตสินค้าในชุมชนควรมีความหลากหลายในตัวสินค้าและสร้างจุดเด่นให้กับตัวสินค้าโดยมีการผสมผสานเอกลักษณ์ วัฒนธรรมของชุมชนเข้าไปด้วยเพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่า โดยการจัดฝึกอบรมหรือพาไปศึกษาดูงานเพื่อเป็นการเปิดโลกทัศน์และเกิดความคิดใหม่ๆ ในการสร้างสรรค์สินค้า

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง การจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชนตำบลกู่กาสิงห์ อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยขออภิปรายผลในประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

ข้อมูลพื้นฐานและสภาพทั่วไปของคณะกรรมการชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลกู่กาสิงห์

จากการศึกษาพบว่า คณะกรรมการชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลกู่กาสิงห์มีการแบ่งบทบาทหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการการท่องเที่ยวซึ่งสอดคล้องกับคารุณี บุญธรรม (2544: บทคัดย่อ) และ วรณรงค์ โกวิท เติมชัย (มปป. : บทคัดย่อ) ที่พบว่าโครงสร้างของชุมชนได้มีการตั้งคณะกรรมการ โดยมีการแบ่งหน้าที่และบทบาทความรับผิดชอบในการดำเนินการจัดการการท่องเที่ยว แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าคณะกรรมการค่อนข้างมาก ซึ่งการมีกรรมการเป็นจำนวนมากก็เป็นผลดีในแง่ช่วยกันทำงานและระดมความคิดในการวางแผนงานหรือแก้ไขปัญหาต่างๆ แต่ก็อาจมีผลกระทบในด้านความคล่องตัวของการบริหารจัดการ

การจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชน

จากการศึกษาพบว่า ชุมชนมีการจัดการวางแผนในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนเพื่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชน ได้แก่ วัฒนธรรมชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น และประเพณี เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับประยงค์ บุญไทย (2552: บทคัดย่อ) ที่พบว่า ชุมชนมีศักยภาพในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชน โดยมีการนำเอาทรัพยากรธรรมชาติ ประเพณี วัฒนธรรมชุมชน วิถีชีวิต ภูมิปัญญาพื้นบ้าน ที่เป็นศักยภาพชุมชนมาเป็น แหล่งเรียนรู้สำหรับนักท่องเที่ยว จากการศึกษพบว่า การวางแผนการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชนตำบลกู่กาสิงห์พบว่า สามารถสร้างความรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวที่ได้เข้ามาท่องเที่ยววิถีชุมชนตำบลกู่กาสิงห์ โดยผ่านทางด้านฐานการเรียนรู้ที่แบ่งออกเป็น 6 ฐานการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับกิตติพจน์ แสนสิงห์ (2551: บทคัดย่อ) ที่พบว่ารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชนมีการแบ่งฐานการเรียนรู้ออกเป็น 6 ฐานการเรียนรู้ เพื่อให้นักท่องเที่ยวสัมผัสกับวิถีชุมชน การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนมาบริหารจัดการโดยการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนแล้วมีการจัดสรรผลประโยชน์ที่เป็นธรรม ซึ่งสอดคล้องกับนิสาร์ตน์ จุลวงศ์ (2553: บทคัดย่อ) ที่พบว่า การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนแห่งนี้มาจากการมีส่วนร่วมของชุมชน การมีผู้นำที่เข้มแข็ง เสียสละ และมีวิสัยทัศน์ ความรู้สึกเป็นเจ้าของของคนในชุมชนและมีการแบ่งผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

ปัญหาในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชนตำบลกู่กาสิงห์

จากการศึกษาพบว่า ในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลกู่กาสิงห์ อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด มีปัญหาหลายด้านที่กำลังรอการแก้ไข ซึ่งปัญหาที่พบได้แก่

ปัญหาด้านคณะกรรมการ พบว่า ส่วนใหญ่อายุของคณะกรรมการนั้นมีอายุมาก ดังนั้นอาจมีผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานโดยเฉพาะงานที่ต้องใช้กำลังในการ จากข้อมูลทางด้านอาชีพของคณะกรรมการส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการต้องทำงานประจำจึงเป็นข้อจำกัดซึ่งอาจมีผลในการทำงานด้านการท่องเที่ยว นอกจากนี้ระดับการศึกษาของคณะกรรมการที่มีความแตกต่างกัน อาจเป็นผลทำให้มีความแตกต่างทางด้านความคิด และปัญหาในการขอความร่วมมือของคนในชุมชน พบว่า คณะกรรมการชมรมทั้งหมดมีจำนวน 26 คน แต่ในการปฏิบัติงานจริงมีจำนวนน้อยมาก การแบ่งงานไม่มีระบบเท่าที่ควรเนื่องจากมีความคุ้นเคยกันและเป็นเครือญาติ จึงมีความเกรงใจที่จะมอบหมายงานให้ทำ

ปัญหาด้านการประสานงานของคณะกรรมการชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลกู่กาสิงห์ พบว่า มีปัญหาในการส่งต่อนักท่องเที่ยวในแต่ละฐานการเรียนรู้ทั้ง 6 ฐานเนื่องจากส่วนมากจะมีแต่ประธานชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบล

กู่กาสิงห์เป็นผู้ทำหน้าที่ การประสานระหว่างเจ้าหน้าที่กับเจ้าหน้าที่ที่มีการสื่อสารที่ผิดพลาดทำให้เกิดความล่าช้าในการจัดการการท่องเที่ยว และการประสานระหว่างเจ้าหน้าที่กับนักท่องเที่ยว เนื่องจากข้อมูลที่ได้สอบถามเบื้องต้นการนัดหมายเรื่องจำนวนนักท่องเที่ยว อาจไม่ตรงกันทำให้การจัดการเรื่องที่พัก อาหาร มีความคลาดเคลื่อนหรือไม่เพียงพอ

ปัญหาด้านการบริการ พบว่า มีปัญหาด้านที่พัก (โฮมสเตย์) เนื่องจากบ้านพักแต่ละหลังอยู่ห่างกันมาก และขนาดของบ้านพักแต่ละหลังไม่เท่ากันทำให้บางครั้งแออัดกันมากเกินไป และบางหลังอยู่ห่างจากชุมชนมาก อาจมีผลในเรื่องความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ในการนำเที่ยวแต่ละฐานการเรียนรู้แต่ละฐานจะมีเจ้าหน้าที่นำเที่ยวจำนวนน้อยไม่เพียงพอกับจำนวนนักท่องเที่ยว ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมซึ่งขาดเจ้าหน้าที่ในการพาชมฐานการเรียนรู้ทั้ง 6 ฐาน จากการสังเกต พบว่า ระยะเวลาในการเรียนรู้แต่ละฐานไม่มีการกำหนดเวลาที่ชัดเจน เนื่องจากการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเป็นรายได้เสริมจากอาชีพหลัก ทำให้ผลตอบแทนที่ได้ไม่มีความแน่นอนขึ้นอยู่กับจำนวนนักท่องเที่ยวภายในชุมชนจึงได้รับความร่วมมือจากคนในชุมชนไม่มากเท่าที่ควร

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชนตำบลกู่กาสิงห์อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวและเข้าพักโฮมสเตย์ของชุมชนตำบลกู่กาสิงห์เห็นว่าสิ่งที่ชุมชนต้องนำมาปรับปรุงในการท่องเที่ยว ได้แก่ การจัดเวรยามรักษาความปลอดภัยโดยเจ้าหน้าที่ชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวควรมีการประสานงานเจ้าหน้าที่เทศบาล ผู้นำชุมชน ผู้ใหญ่บ้าน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในชุมชน เพื่อประชุมวางแผน จัดเวรยามรักษาความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวซึ่งถือเป็นเรื่องที่สำคัญ รวมทั้งการสื่อสารกับเจ้าหน้าที่เมื่อมีเหตุฉุกเฉิน บ้านพักโฮมสเตย์ ทุกหลังควรมีโทรศัพท์และเบอร์โทรศัพท์ที่สำคัญติดไว้ที่บ้านพัก ให้นักท่องเที่ยวติดต่อเมื่อมีเหตุฉุกเฉินหรือเพื่อขอความช่วยเหลือ และมีเอกสารข้อแนะนำคัดเตือนในเรื่องด้านความปลอดภัย เพื่อการปฏิบัติตัวให้ถูกต้องและเหมาะสมในการท่องเที่ยว และต้องมีความพร้อมในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น เช่น มีผู้ยาสาญญา

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3

The 3rd STOU Graduate Research Conference

ประจำบ้าน คิดไว้ในบ้านทุกหลังเมื่อมีเหตุฉุกเฉินนักท่องเที่ยวจะสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ นอกจากนี้ยังเห็นว่าต้องมีการเตรียมกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายสำหรับนักท่องเที่ยว การผลิตสินค้าชุมชนควรมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่หลากหลายและมีการเผยแพร่วัฒนธรรมชุมชนเข้าไปในตัวสินค้าด้วยเพื่อเป็นการเพิ่มคุณค่าและมูลค่าให้กับตัวสินค้าที่ผลิตออกไปสู่สังคมภายนอก ซึ่งสอดคล้องกับจำปูน ศรีเมฆ (2549: บทคัดย่อ) ที่พบว่านักท่องเที่ยวผู้เข้ามาพักที่โฮมสเตย์ได้ให้ข้อเสนอแนะด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านความปลอดภัยควรเพิ่มการจัดเวรยามตรวจตราความเรียบร้อย เพื่อป้องกันการเกิดเหตุร้ายต่าง ๆ ด้านการจัดการต้องการข้อมูลกิจกรรมเพิ่มเติมในรายละเอียดต่าง ๆ และมีความประสงค์ในการเลือกกิจกรรมด้วยตนเองมากขึ้นด้านกิจกรรมท่องเที่ยวควรเพิ่มกิจกรรมให้มากขึ้น ในส่วนของกิจกรรมพื้นบ้านและท้องถิ่น เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวได้เก็บเกี่ยวประสบการณ์ วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้านในท้องถิ่น ด้านการเพิ่มมูลค่าสินค้า ควรมีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพิ่มเติมด้านต่าง ๆ เช่น การเข้าร่วมอบรมในหลักสูตรต่าง ๆ เกี่ยวกับมัลติเทสท์ ซึ่งอาจมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความรู้แนะนำเพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะด้านคณะกรรมการ

- 1) การคัดเลือกคณะกรรมการชมรมแทนตำแหน่งที่ว่างควรมีการเสนอบุคคลที่มีอายุไม่มากเพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและควรมีสรรหาคณะกรรมการ โดยมีวาระที่ชัดเจน
- 2) ให้คณะกรรมการชมรมจัดฝึกอบรมและให้ความรู้เยาวชนในเรื่องการท่องเที่ยวภายในชุมชน เพื่อที่จะได้คอยช่วยเหลือคณะกรรมการชมรมในการดูแลนักท่องเที่ยว
- 3) ให้คณะกรรมการชมรมให้มีแบ่งงานในการพาชมฐานการเรียนรู้สำหรับเจ้าหน้าที่ชมรมให้ชัดเจนและให้อิสระในการดำเนินกิจกรรมในแต่ละฐานการเรียนรู้
- 4) ให้คณะกรรมการชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลกู่กาสิงห์ช่วยกันเสนอความคิดในการออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์เพื่อเป็นการลดช่องว่างในด้านการศึกษาของคณะกรรมการชมรม

2. ข้อเสนอแนะด้านการประสานงาน

- 1) การประสานงานในการส่งนักท่องเที่ยวเข้าไปในแต่ละฐานการเรียนรู้ควรมีการประชุมและมอบหมายงานให้มีผู้รับผิดชอบอย่างเป็นทางการ เพื่อเป็นการลดความผิดพลาดในการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่กับเจ้าหน้าที่
- 2) การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแต่ละครั้งควรมีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการให้ข้อมูลหรือจัดตั้งกองอำนวยความสะดวกเพื่อบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ข้อเสนอแนะด้านการบริการ

- 1) ข้อเสนอแนะด้านที่พัก ควรมีการเพิ่มบ้านพักในเขตชุมชนให้มากขึ้น
- 2) ข้อเสนอแนะด้านเจ้าหน้าที่ ควรมีการรับสมัครและเปิดอบรมคนในชุมชนเพื่อให้เข้ามามีส่วนร่วมในการนำเที่ยวพร้อมทั้งมีผลตอบแทนให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าว
- 3) ข้อเสนอแนะด้านการจัดกิจกรรม ควรมีการกำหนดระยะเวลาที่ใช้ในแต่ละฐานการเรียนรู้ที่เหมาะสมและสอดคล้องกัน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

4) ข้อเสนอแนะด้านรายได้ ควรสนับสนุนให้คนในชุมชนจัดตั้งกลุ่มเพื่อผลิตสินค้าเพื่อจำหน่ายให้แก่นักท่องเที่ยวเป็นการเพิ่มรายได้ช่องทางหนึ่งด้วย

บรรณานุกรม

นายกิตติพงษ์ แสงสิงห์ (2551). รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบมีส่วนร่วมของชุมชน บ้านบัวตึง ตำบลท่าช้าง อำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี วิทยานิพนธ์

http://elibrary.trf.or.th/project_contentTRFN.asp?PJID=RDG51E0111ออนไลน์ สืบค้นคืนวันที่

20 พค 2556

จำปูน ศรีเมฆ (2549). ศึกษาการให้บริการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของชุมชนคลองรางจระเข้ ตำบลรางจระเข้ อำเภอ เสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิทยานิพนธ์ The Study of Ecotourism Service at

Klongrangjake Community, Rangjake District, Amphur Sena, Ayutaya Province

2549<http://www.research.rmutt.ac.th/archives/629>ออนไลน์ สืบค้นคืนวันที่ 28/05/56

คารุณี บุญธรรม (2544). การศึกษาวิจัย เรื่อง การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรมโดยชุมชนชาวม้งบ้านน้ำเค สะพานกล้วย ตำบลผาซำน้อย อำเภอปาง จังหวัดพะเยา วิทยานิพนธ์

http://elibrary.trf.or.th/project_contentTRFN.asp?PJID=RDG44N0023 ออนไลน์ สืบค้นคืนวันที่

27/5/56

ประยงค์ บุญไทย (2552). แนวทางประสานความร่วมมือระหว่างชุมชนท้องถิ่นและสถานประกอบการในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนตำบลบ้านโป่ง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ระยะที่ 2 วิทยานิพนธ์

http://elibrary.trf.or.th/project_contentTRFN.asp?PJID=RDG52N0029ออนไลน์ สืบค้นคืนวันที่

28/05/56

นิสารัตน์ จุลวงศ์ (2553). การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน วิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเชิงเกษตรล่องเรือชมสวนเลียบคลองมหาสวัสดิ์ อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม (The management of community based

tourism of the inspection farmland along Mahasawas Canal by Boat's Agro Tourism Community

Enterprise, AmphoePhutthamonthon, ChangwatNakhonPathom มหาวิทยาลัยศิลปากร

http://www.thapra.lib.su.ac.th/thesis/showthesis_th.asp?id=0000005192ออนไลน์ สืบค้นคืน วันที่

28/05/56

วรวงศ์ โกวิทเสถียรชัย (มปป). การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว ภูมิศึกษา บ้านสาไร่โฮมสเตย์

จังหวัด-พระนครศรีอยุธยา วิทยานิพนธ์ อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตมนุษยศาสตร์

และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา <http://www.academia.edu/2256909/>ออนไลน์

สืบค้นคืนวันที่ 27/5/56

เอกสารชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลกู่กาสิงห์ อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อย (มปป)

เอกสารบ้านกู่กาสิงห์ (2554). งานพัฒนาการท่องเที่ยว สำนักงานปลัดเทศบาล เทศบาลตำบลกู่กาสิงห์

อำเภอกู่กาสิงห์ จังหวัดร้อยเอ็ด